

Uit een werk van Prof. Berkelbach van der Sprenkel († 1944)*

De vijgenboom begint na de winter uit te lopen.
Daar hoeft niemand wat aan te doen
- zij loopt uit, omdat 'de zomer reeds nabij is.
Het spreekt vanzelf, dat de mensen dit opmerken.
Daarom gaat het bij Jezus
- om dit 'opmerken';
men weet het vanzelf, omdat men het ziet.
Zo is het met de tekenen waarover Jezus spreekt;
men ziet ze vanzelf; de dingen gebeuren.
Maar ziet men ze ook als tekenen?
Wat zeggen die tekenen dan?
Voor de volgelingen van Jezus zeggen zij:
er is een nieuwe zomer
met nieuw leven in aantocht.
Bij hen verwekken die gebeurtenissen geen angst,
- integendeel, zij zien daarin tekenen
die een blijde verwachting wekken:
'uw verlossing is nabij'.
Wanneer zij die van Jezus zijn,
de tekenen opmerken en verstaan,
dan mogen zij 'weten,
dat het Koninkrijk Gods nabij is',
in zijn volle openbaring,
want dat is de 'verlossing'.
Jezus zegt verder:
'hemel en aarde zullen voorbijgaan,
maar mijn woorden zullen niet voorbijgaan'.
Dit is wel een sterke betuiging
van Jezus zelfbewustzijn
omtrent zijn zending van Godswege in deze wereld.
Deze wereld is een voorbijgaand verschijnsel.
Zij is wel een scheppingswerk van God,
maar ondergeschikt aan het Koninkrijk.
Ten volle wordt hier duidelijk,
hoe voor de leerling van Jezus
de klemtoon van het bestaan ligt
in het zich volhardend richten
op het eeuwig Koninkrijk, waartoe hij,
wanneer hij volhard heeft, mag behoren
en waardoor zijn leven op deze aarde
slechts een periode is,
namelijk zijn voorbereiding van het leven bij God.

* Prof. Dr. S.F.H.J. Berckelbach van der Sprenkel, Het evangelie van Lucas, blz. 357 Boekencentrum N.V.
's Gravenhage 1964 (bij Luc. 21, 29-33)